

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSERȚIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nul Haasenstein & Vogler în Viena, Wallst. 10 A. Oppedik în Viena, Stuhlgasse 2; Sudo-Moam în Viena, Seilerst. 2; Vinona Hrdicka în Viena, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob în Viena, Eichenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta și Haas-Laffin-Bullier & Comp. în Paris.

Sorșorii nefrancați nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de București, 14 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Oblig. Bursale, Domaniale) and Price/Value.

Cursul de Viena, 24 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ungară, Bonuri de asigurare) and Price/Value.

Cursul de Berlin, 24 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Acțiun. Căilor ferate române) and Price/Value.

PLECAREA TRENURILOR

Table with multiple columns showing train departure times and prices for routes like București-Suedva, București-Viercirova, etc.

SCIRI TELEGRAFICE din FOILE STRAINE.

Constantinopol, 23 Decembrie. Hamarî, punctul de încercare pentru liniile dramurilor de fer Adrianopol, Iamboli și Filipopol, va fi de o-cam-dată depoul de capetenie pentru oștirea turcească din Rumelia.

Berlin, 23 Decembrie. Foile de seară confirmă știrea, că Bismarck va sosi la Berlin până la 15 Ianuarie anul viitor. Bannigsen pleacă zilele acestea la Vargin.

Belgrad, 23 Decembrie. După știri oficiale, corpul de lucru a luat Kladrîș, ce fusese întărit de turci. Turcii s'au retras spre Nova-Varoș.

Constantinopol, 22 Decembrie. Consiliul de miniștri s'au sfătuit asupra măsurilor, ce ar trebui să ia pentru a împiedica deprecierea camelelor.

SCIRI TELEGRAFICE ALE „TIMPULUI”

— Serviciul de la 26 Decembrie 4 ore seară. — Atena, 26 Decembrie. Manifestații populare s'au făcut în fuvoara rășhoinalui. S'au făcut preambulări militare, la Lamia, Sparta și Delium.

resboiă rapoarte orăi dau numărul de tunuri ca și cantitatea de muniții și proviziuni ce fie-care departament poate să procure în termen scurt.

Constantinopol, 25 Decembrie. O telegramă din Niș spune că s'ar începe a bombardă întăriturile orașului orî respund. S'aribîl continuă a ataca Ak-Palanka și retrănsamentele din preajur Cărksof.

BUCUREȘCI 15 DECEMBRIE

Multe am avut de zis, când ai noștri au trecut Dunărea și cu grijă am întreat de tocmele, de zapis și chezășie, ca Stan pățitul, care nu crede cu una cu două câte i-se spun, ci vrea să aibă iscălitură la mână, ca să poată apoi să se judece răzășește până n'panzele albe, când ar fi să aibă gâlceavă cu boierii cel mari, că până la împăratul rabzi încăeratul având înscris, dar încă fără densus.

Dar de s'a putut, de nu s'a putut, e altă întrebare; numai noi știam vorba ceea: „La tocmeală dușmănește, dar la plată frățește” și o țineam una și bună cu zapisul nostru. Cu toată cinstea, ce ni se făcea, noi ne faceam că nu pricepem și iar mai aduceam vorba la înscris. De s'a făcut, de nu, guvernul știe și treaba lui e.

La vreme de pace vom mai avea noi o vorbă de vorbit împreună și sorotelii de descurcat și multe de pus la cale, nu de alta, de cât de dragoste pentru d-nii din dealul Mitropoliei, că nu le-i asta întăi și n'am voi să i trecem poliță la nimeni, ci tot pe seama noastră să rămăe.

Azi însă le punem toate la o parte și mulțămim lui Dumnezeu, că vedem pe M. S. vesel și sănătos în mijlocul nostru și că L' putem întâmpina cu „Bun-sositul între noi!”

Căci cât despre partea... Sale, nețăgăduit este și va fi, că ce-a stat în puțința unui om, cu bine și cu noroc să împlinit. Cel nevoiaș, norocul lui când nu întâlnăște dușmani în drum; iar cel voinic, norocul dușmanilor că nu l'întălnăscopre el. Și n'au avut acest noroc dușmanii, căci o dată lucrul hotărât, nu mai încăpea multă vorbă și viteaza noastră oștire, cu minte de bătrân, putere de tână și îndrășneală de nebun, au trecut Dunărea și s'au așezat zid, unde era primejdia mai mare și mai multă laudă de câștigat. Căci n'au întreat căți dușmani sunt, ci unde sunt și la vreme de mare cumpănă au aruncat sabia ei într-o parte. Decât un an corb, mai bine o zi șoim! și azi zis voinicii și unde trebuia vitejie, cu vitejie, unde trebuia bună chib-

zuală cu chibzuală s'au purtat. Datoria lor au împlinit o cu strălucire și nu dorim, de cât ca tot așa să rămăe.

Nu dar din mândrie deșartă, nici pentru ochii vecinilor laudăm pe-ai noștri, căci nimeni nu trăiește în lume, numai pentru-ca vecinul să aibă părere bună despre densus.

Crează vecinii ce-or pofti, numai să ne știm noi, că suntem în toată virtutea și că avem, ce ne trebuie. Căci soarta armelor este'n mâinele lui Dumnezeu și dacia s'au îndurat să respătească dușmanului relele, ce le-am suferit în trecut, nu trebuie să ne mândrim mult, ci să ne bucurăm în liniștea sufletului cău eșit gâlceava la capăt bun pentru noi și s'avem nădejde, că în curând vom avea pace, căci „pace preste pace” zice Domnul prin Isaia prorocul, și cine cunoaște ce dar are ea, cu nimeni nu se sfădește.

DIN AFARA

Englittera. — Hotăririle cabinetului sunt încă o taină. Numai pe ici pe colo strebate prin ziare câte un cuvânt mai mult ori mai puțin lămurit: astfel „Standard”, organul cercurilor guvernamentale din Londra, scrie următoarele: „Înainte de toate Englittera trebuie să-și asigure alianța Egiptului ori suveranitatea asupra lui. Afară de aceasta trebuie să împedice din partea Rusiei orice cucerire în Asia, care ar periclitiza vaza și autoritatea Englitterei, chiar și dacă pozițiunea militară a ei în Indii nu ar fi de loc atinsă.

În sfârșit Englittera nici decum nu va putea permite ca să cază în mână inimice strimtorile care împreună Marea Neagră cu Marea Neagră. — Nu trebuie să perdem din vedere, că ori care ar fi puterea care stăpânește în Constantinopol, ea face ca posesia Egiptului să fiă în timp de pace foarte costisitoare, eară în timp de rășbi precarie pentru Englittera. Dacă Constantinopol ar fi stăpănit de o putere, care stăpânește tot o-dată marea Neagră, termurii Bosforului și al Dardanelor, ori ce apropiere din partea Mediteranei ar fi peste puțință. Nu rămăe dar de cât ca guvernul să arate reginei, că Englittera nu poate permite ca Rumelia să fie ocupată și Constantinopolul amenințat și că, dacă cere trebuința, întregă puterea finanțiară, militară și maritimă trebuie să se arunce în cumpănă.—nu pentru administrația turcească, ci pentru interesele anti-rus-ști ale imperiului nostru al Indiilor, pentru libertatea Europei

și pentru civilizațiunea universală. Un alt ziar „Daily News” face o dare de seamă despre puterea Englitterei pe uscat. După raporturile ofișterilor comandanți, Englittera dispune de 300.000 oameni, între care 175 000 voluntari. 115 000 milișii 14 000 cavalerie Ieomanry.—Dintre cei 175.000 voluntari, 32.000 sunt artilerie, ear 7000 trupe de genii. În zilele trecute se respăndise știrea, că guvernul ar fi făcut o mare comandă de încălțăminte: „Pall Mall Gazette” desminte această știre arătând că nu s'a comandat de cât cantitatea obicinuită în toți anii.

Austro-Ungaria. — Înainte de a-și fi luat vacanța, corpurile legiuitoare atât din Viena cât și din Pesta au votat cele mai importante dintre proiectele de legi privitoare la dualism, astfel că legile au și fost publicate în ziarul oficial.

Delegațiunile au votat cheltuelile comune curente pe cele d'antel tref lunii ale anului 1878.

Atitudinea cabinetului din Viena față cu crisa orientală rămăe neschimbată. Într'un comunicat publicat în „Eastern Budget”, organul comitelui Beust, se zice, că deși turcii ca un popor brav se bucură de simpatiile cercurilor diplomatice din Viena, și deși biruințele rușilor au produs oareș-care nedomirire în aceste cercuri, câtă vreme Poarta nu va face concesii pozitive și destul de mari, nici o putere nu se va putea însărcina cu mediațiunea, astfel, că Turcii ar face mai bine, dacă s'ar adresa pentru încheierea păcii la Țarul Alexandru.

Italia. — Crisa ministerială tot mai ține încă. După știrile mai noue Depretis s'a încredințat, că nu este cu puțință a compune un cabinet din membrii majorității de la 14 Decembrie și a început negociații cu Cairoli. Cairoli însă și Desanctis cer să se schimbe politica de până acum și în deosebii să se retragă proiectul de lege pentru căile ferate, să se trâmăie o anchetă în cestiunea, căilor ferate. Se asigura însă că regele Victor Emanuel respinge combinațiunea Cairoli. Se vorbește și despre un cabinet de afaceri.

CESTIUNEA BASARABIEI.

Katkov pledează în „Vestile contimporane”, un supliment la „Gazeta de Moscova”, pentru anexiunea gurilor Dunării și a Dobrogiului. Bătrânul panslavist arată tot-o-dată cum s'ar putea împăca această anexiune cu

făgăduința solemnă a Rusiei de a nu face cuceriri în Europa.

„Am mai spus—zice Katkow—că România nu ne poate da Basarabia ei fără despăgubire. Pe de altă parte însă nu se poate contesta, că împreunarea Basarabiei românești cu posesiunile Rusiei, ar fi de dorit pentru noi, și că e asemenea de dorit ca să anexăm și Dobrogea. Noi credem, că Rusia trebuie să recăștige partea Basarabiei, cedată la 1856, și care numără astăzi 150 000 de locuitori, între cari mulți Ruși și Bulgari colonizați după anul 1829. Apoi ar rămăe să mai luăm Dobrogea până la Kiustenge, în care parte sunt mai mulți slavii de cât români. Iar România ar căpăta înăpot Basarabia rusească până la vâlul lui Traian, păstrând noi la nord cetatea Hotinului, la sud ținutul întreg al Cetății-albe (Akerman) și partea mai mare a ținutului Bender; populația în aceste două ținuturi este earăși amestecată și consistă, pe lângă Români, dintr'un însemnat număr de Ruși, Bulgari, colonii germane ș. a. Cedând României „acea parte a Basarabiei cu o populație compactă de români (preste tot vr-o 750.000 de suflete) câștigăm pe de altă parte un teritoriu c'o însemnată populație slavă. În parte chiar rusească. România câștigă, recăpătând un însemnat număr de consăngenii, Rusia iar câștigă căci ajunge până în marginele Bulgariei, își mărește posesiunea țărmurilor mării-negre și câștigă gurile Dunării. C'un cuvânt „aces schimb e favorabil atât pentru România cât și pentru Rusia. (Rușii ar căpăta 380 mii pătrate cu 500 000 de locuitori. România 655 mii pătrate a 750 000 de locuitori).

Adăugăm, că print'un asemenea schimb demnitatea națională ar fi păstrată. Cuvântul dat, că Rusia nu dorește a-și lăși posesiunile în Europa, ar fi asemenea ținut. Rusia n'ar câștiga nimic, iar România ar lua de la Turci Dobrogea; abia în urmă s'ar face actul de schimb între România și Rusia, fără ca Turcia să fie atinsă.”

REVISTA ZIARELOR.

„România Liberă” consacră pagina întâi a numărului de la 15 Noembrie memoriilor lui Nicolae Golescu. „Un om zice „Rom. Lib.”, un singur muritor pacnic și laborios, care trece în sfera lumii eterne, e o pierdere pentru omenire. Este un su-

STIRI OFICIALE

Prin înaltul decret Domnesc, s'a acordat dreptul de a purta medalie „Virtute militară”, oficiărilor și gradelor inferioare ce urmează, pentru fapte de curaj și devotament săvârșite în timpul recunoașterii și a angajamentelor serioase ce cavaleria noastră a avut cu avant-posturile inamice:

Medalia de aur.

D-lui colonel George Rosnovanu, comandantul brigadelor.

D-lui locotenent-colonel Salmen Dimitrie, din al 7-lea regiment de călărași.

D-lui locotenent-colonel Polizu Grigorie, din al 13-lea regiment de călărași.

D-lui locotenent-colonel Grăditeanu Nicolae, din al 4-lea regiment de călărași.

Medalia de argint.

Sergentului-major Proca Caloesanu, din al 4-lea regiment de călărași.

Sergentului-major Ioan Meteleanu, din al 7-lea regiment de călărași.

Sergentului Mahtel Florea, Gh. Manolache, Georgescu, Nicolescu Nicol., milițian, Mardarie Ioan, Gogu Toader, Macsoța Ioan, Grenea Daniel, Popa Vasile, Gheorghiadu Dumitru, Șerban Michail, Grigoriu Dumitru, Catargi Constantin și Croitor Marin din al 3-lea regiment de călărași.

Sergentului Gilman Constantin și Ghimpeșanu, din al 4-lea regiment de călărași.

Sergentului Costache Vasile, Dimitrescu, și Manu Dumitru, milițian, din al 7-lea regiment de călărași.

Brigadierilor Candidat Dumitru Păun Ioan, Martin Petre, Cojocaru Ioan, Donea Gheorghe, Drăgoșan Constantin, Vieru Vasile, Podaru Gheorghe, Botez Constantin, Ghidimaș Gh., Beldiman Gheorghe și Bălăcesanu Ioan, din al 3-lea regiment de călărași.

Bricadieriului Popovici, din al 7-lea regiment de călărași.

Soldatului Crinceanu Ioan, Nicolae Ioan, Cinea Gheșu, Ioan Toma, Giorciu Tănase și Michail Costache, din al 13-lea regiment de călărași.

Soldatului Gheorghila Ioan, Rafail Michail, Crăciun Iordache, Condurache Ioan, Nicu Gheorghe, Antaloia Anton, Alexandrescu Petre, Drănea Dumitru, Vasile Eftimie și Tița Constantin, din al 8-lea regiment de călărași.

Soldatului Feraru Iordache și Colțescu Ioan, din gendarmii de București.

Soldatului Sorciuk, din al 7-lea regiment de călărași.

SCRISOARE ADRESATA
TIMPULUI

Galati, 11 Decembrie 1877.

Domnule Redactor,

Consiliul actual comunal în capul căruia stă mult eruditul bărbat d. G. P. Mantu, e care tot odată și mandatar al națiunii, însă care în Camera, și înlocuiește cuvântul prin nimica (sus mâna, jos mâna conform dorinței d-lui ministru) se îngrijește mult de oraș, ast fel că locuitorii d'aci primul port al României, unde sunt așați străini, și care de sigur că nu duc cu densus o bună amintire despre acest oraș, din cauză că sunt siliți a sta mai mult timp prin casă, paralizându-li-se interesele, neputând resbata în strade.

Primăvara și toamna aceste anotimpuri de urgie pentru gălățeni, noroiul umple într'atât stradele în cât birjarul refuză categoric de a le duce pe alte strade, de cât pe acea „mare” și „domnească”, singurele mai bunicele, însă care nu sunt lipsite de găuri, ducându-se din hop în hop, ast-fel că Majestatea Sa Imperatul Alexandru II, când a vizitat acest oraș, a arătat dorința d'a l conduce în pasul cailor, dorind să ajungă sănătos acasă.

Dacă p'aceste strade comunicația e atât de bună, ce vă imaginați că este pe cele-lalte din centrul orașului chiar, nevorbind de mahalale!

Poate că n'ați crede dacă v'aș spune că locuitorii în aceste ano-timpuri trebuiesc să se conducă, de un om înainte cu felinarul (ca în timpul zaverel) iar altul să te ridice în spate, de acest al doilea poți fi dispensat, având eisme până la genunchi.

Vara și iarna al alt inconvenient: vultori de praf și zapadă, din cauză că nu e nici un singur om (de și în budget se prevede) care să măture sau să curățe stradele; măcar la zile zile mari.

De la venirea acestor buni părinți ai orașului, în loc de a mai înmulți numărul felinarilor, le-au redus cu mai bine de 300, ba ce e mai mult le-au scos chiar multe din loc, de și mulți cetățeni au voit se le lumineze cu spesele lor. Autoritățile precum și persoanele pendinte de primărie, printre care figurează și bieții sergenți de oraș, cu lunile nu și primeze retribuțiile lor, și cu toate acestea casa comunală nu posedă un ban; nici chiar bioururile și scaunurile nu'i mai aparțin.

De unde provine aceasta? Provine din incapacitatea și neglijanța bunilor noștri părinți ai orașului.

Se zice că boerul (conservatorul) sunt mândri. Vai de acela ce ajunge pe mâna unui „hagi” cu puterea în mână!

Am auzit oameni, jeluindu-mi-se că au interese cu d. primar G. P. Mantu, și din cauza tonului său arrogat și a bruschetii cu care se poartă, preferă d'a neglija interesele lor; tot din cauza gentilei manierii ce posedă, d-sa a fost insultat chiar în pretorial primăriei de către un oficer superior rus.

Când ai dreptul d'a pretinde de la d. primar ce-va, iar d-sa nefiind dispus a'i acorda cererea, și răspunde cu bruschetă ce l caracterizează ca: să l lași în pace, neputând face nimic fără votul consiliului, iar dacă d-sale îi convine d'a pune în executare o lucrare oare-care, atunci nu mai are nevoie de consiliu. S'a întâmplat ca de mai multe ori să l se ceară compt despre această arbitrară procedare, iar d-sa ca reprezentant al partidului cu sublimele dar falsele principii de egalitate, fraternitate, libertate, răspunde în consiliu că, așa am crezut de cuviință și așa am făcut, iar de nu v'e place mi dai demisiunea.—Vorbă să fie! acest cuvânt l-a pronunțat poate de o sută de ori de când e primar.

Precum e d-l primar, tot asemenea sunt și cel-l-alti d-ni consilieri; acei dar care se desting mai mult, și care par a face opoziție d-lui primar, însă în formă numai, sunt:

Un domn Ștefănescu, profesor de scoala primară pe care vedându-l la masa consiliului comunal ai crede că e un Catone, atât de posomorite și îngrozitoare îi sunt privirile, îndată însă ce deschide gura și se pare că te afi în fața unui arlequin, atât devine de boufon prin comentariile sale, căci are nenorocirea d'a se crede că pricepe tot, și când la esplicările ce ți le dă, vezi numai o anomalie de frase compuse.

Un domn V. Zaharia, comerciant de lipscănie a cărui educațiune rele roade l-a dat; despre acest adevăr cred că însuși s'a convins. În urma palmelor ce a priimit nu de mult, de la un oficer rus de grenadiri cu ocaziunea unui banchet pentru luarea Plevnel, ce a avut loc aci în hotelul Petersburg. Pe când se cânta hymnul rusec și se ridica un toast în sănătatea Imperatorului Alexandru II, toată lumea și descoperise

capul, iar îngânfatul down consilier V. Zaharia, cu toate repetițiile invitațiunii ce l se făcuse, tot ținea nălăria pe cap, în cât în urmă scandalul a fost gata, rușii cu românii au început a se lua la pâruală, și cine l'a provocat? Tot un părinte al orașului.

Mai am de a v'e cita încă pe un domn consilier. Acesta se numește G. Poppa, cărciumar de profesiune care se distinge prin cuvintele parlamentare ce le rostesc, de câte ori face o interpelare; espresiunile atât de triviale de „hai sic...” sunt foarte des pronunțate.

Despre cel-l-alti consilieri nu v'e voit mai zice nimic, fiind că s'armanii merg ca mieii la vot dupe d. primar.

Iutregul consiliu comunal se vaită că n'are ban, dacă nu face nici o îmbunătățire. Să se vadă budgetul comunei Galațului pe anul viitor, și apoi se va vedea ce nu sunt? Și ești admit că primăria noastră are un deficit de 2 milioane lei noui, lăsat din timpurile d-lui Al. Moruzi pe când era primar, dar nu e mai puțin adevărat că cea mai mică ameliorare nu vedem în finacele comunale, cu toate enormele și injustele reduceri ce s'a făcut.

Șiți, domnule redactor de unde provine acesta?

Ieată de unde:

Răul provine de acolo că actualul consiliu comunal neglijează d'a da m lte venituri în antreprisă astfel că cum se administrează în regie. Și de către cine? Tot de către membrii consiliului comunal, (aci e buba).

Ocupurile, venit ce percepe primăria pentru vinurile ce intră în oraș, și care se urcă la respectabila cifră de peste 20,000 fr. pe lună, iarăși s'a întârziat d'a se da în antreprisă.

Proceesele primăriei sunt țaga de rătăcitate, în cât nu de mult a mai pierdut unul, neprezentându-se nimeni la termenul de înfățișare din partea comunei.

Când primăria are a face o lucrare de nimica se institue comisiuni peste comisiuni. Acestora li se dă diurne.

Pentru garda civică consiliul a votat fără discuțiune peste 26,000 fr. fiind ordinul d-lui ministru.

Nu mai bine se întrebuința în alt mod mult mai necesar acești bani? Oare d. ministru poate să dispue în mod absolut de averea comunală, mai cu seamă când aceasta se află în starea cea mai deplorabilă neapartinându-i pot zice nici un scaun, totul fiind sequestrat?

Oare era de neapărată trebuință d'a se mai vota câte 1200 fr. pe lună pentru întreținerea inspectoriei G-le a Gardel din București, cât și diferite multe alte cheltuieli extraordinare, pe care nu mi permite spațiul ale mai enumera?

Un primar care ar fi avut într'adevăr grijă și iubire de binele orașenilor, ar fi preferat de ași da demisiunea, de cât d'a se supune unei capricioase dispozițiunii a d-lui ministru.

Se atribue multe lucruri fostului primar din timpul guvernului Catargi d-lui G. Volentzi, când se, că a furat și s'a îmbogățit din averea comunală.

Tot în interesul adevărului desfid pe ori cine d'a proba prin fapte, că d-sa ar fi furat vre un ban, căci cunosc indetul pe acest bărbat spre a l putea judeca.

În zadar e d'a mai insista asupra acestui punct, când se scie că chiar calomniatorii săi, a trebuit să tacă

fiet mai puțin care nu mai poate încălzi cu boarea lui caldă mizeria rece și nepăsătoare ce ne prigonește. Făcând apoi o scurtă dare de seamă despre meritele repozatului. Rom. Lib. incheie prin cuvintele:

Erați oameni părinții noștri. Să fim fiit lor.

Cată mângâiere pentru voi, umbre pacinice și mărețe, că ați contribuit cu mâni daruice, cu sufețele voastre mari, ca să regenerați un popor. Vouă învătătorii trimiți ale lors imfiri de neștearsă recunoștință.

și ger și totuși felurite pedecel materiale, între cari și ruperea telegrafelor și a podului, făcură că nici Măria Sa nu putu sosi la timp până la comisiune, nici comisiunea până la Măria Sa. Ast-fel, se otărî ca comisiunile și capul statului să se înteluească, la Pitești; de unde apoi Domni și comisiuni vin în București.

În de altmintrelea suspendează debaterile politice cu protivnicii săi din centru.

CAMERA

Sedința de la 14 Decembrie 1877.

Ședința se deschide la ora 1 d. a. sub președinția d-lui An. Stoiljan, cu 81 d-ni deputați prezenți.

Sumarul ședinței trecute se aprobă.

Se acordă concedii d-lor Petre Zamfirescu, Vladimirescu, Or. Cantacozino.

Între comunicări se dă citire unei telegramme din partea d-lui Berendei, prin care arată ca se asociază cu votul dat de Camera cu ocaziunea morții generalului Gulescu, „ca a bine meritat de la patrie.”

Se dă citire programei solemnității primăriei M. S. Carol I, Domn al Românilor, în capitala României în ziua de Joi 15 Decembrie 1877.

D. Pantazi Ghica, zice că Camera trebuie să și facă programa după care va saluta venirea M. S. Domnitorului; în timpurile vechi boeri cu poporul eșia înainte Domnitorului care se întorcea victorios de la resbel; cred că urmând exemplele bătrânilor noștri să mergem să întâmpinăm pe căpitanul nostru pre Domnul țării, cel puțin la gară. Și fiind că Domnitorul vine în mijlocul nostru să alegem pre cine va care să l salutăm și aș propune ca corpul legiuitor să prepare un banchet oficerilor care vor însoți pre M. S. D. (întreruperi).

Voci S'a luat inițiativa de alții.

D. ministru al finanelor. Ca deputat zice că Camera dă voturi ear nu bancheturi, cât pentru programă guvernului consultat biroul. Noi ne-am gândit că Domnitorul când se întoarce în țară, trebuie să aducă rozele sale Domnezeului, care l'a ajutat în victorie, apoi erez un elan al Domnitorului care după rugăciune să vie în mijlocul Camerei să-i zică „bună ziua”. Terminând cere ca Camera să nu schimbe această programă.

D. Vernescu zice că a luat cuvântul ca să completeze programa, d'aceea Camera să alegă pe acela care va răspunde M. S. Domnitorului; d-lui e de părere ca biroul să răspundă M. S. Domnitorului.

Programa se primește nemodificată.

D. Holban face o interpelare d-lui m. de finace pentru a face a i se libera de la Domenii, dosarele moștelor Copaceni și Vatra Văcăreștilor, spre a și putea desvolta interpelarea; d-sa zice, că sunt bănueli asupra unor persoane dupe banca ministerială, în neregularitățile din acele dosare.

D. min. de finace protestă în contra d-lui Holban care aruncă bănueli asupra guvernului.

La ordinea zilei trecea l-a votare a proiectului de lege din comuna Ismail, asupra măririi taxei a băutorilor spirtoase. Proiectul de lege se primește.

Camera procede la votarea din nou a împănăntării d-lui Rasn, care se primește. Apoi se votează legitimarea a două credite deschise de guvern în urma biluului de îndemnitare.

Se ia dezbateri proiectul de lege pentru un credit suplimentar de 295,000 pentru plata dobânzii bonurilor de tesaur, emise de guvern în urma mai multor credite deschise în exercițiul anului 1876.

Neluând nimeni cuvântul se pune la vot luarea în considerare și se primește.

Punându-se la vot legea pe articole și în total se primește.

Se pune la vot proiectul de lege pentru deschiderea ministerului de interne a unui credit de 25,000 lei pentru achitarea unor datorii făcute cu ocaziunea cheltuielilor de transport, reparațiuni și cheltuieli făcute la atelierul penitenciarului central; și deschiderea unui credit de 7,932 pentru plata micelor cheltuieli remase din anul 1873—74.

Punându-se la vot proiectul pe articole și în total se primește.

Ședința publică se ridică la ora trei anunțându-se cea viitoare poimăine Vineri 16 Decembrie. Camera trece în secții.

„Pressa” arată cum „Românul” își dă o vedită silință, ca să agite cestiunea turburării din Ungaria și să facă dintr'însa o gogoriță, pe de o parte, spre a speria mered cu densus pe cel nepriceput; pe de alta o armă, spre a isbi cu ea necontenit în protivnicii săi politici.

Toți scim, cu cât sgomot, „Românul” reproducea, dupe un ziar umoristic radical din Pesta, numit „Lampás” înainte chiar a primului său București, un pretins apel la revoluțiune și la invadare, iscălit de câte-va nume unguresci, aruncând cartidei conservatoare, insulta că s'a înțeles cu ungurii, ca să restorne guvernul „națiunii,” să trădeze țara în mâinile lor, și alte asemenea absurdități.

„Românul” surprins chiar a doua zi, de către ziarele conservatoare, asupra ridicolului, continuă mered d'atunci a face pe cititorii săi să creadă, că o conspirație se urzise între partidele conservatoare de la noi și sub-scriitorii acelui apel unguresc.

Am fi înțeles, poate, ca „Românul” să arunce în sarcina noastră o simpatie, sau o conspirație — cum o numesc densus — cu guvernul unguresc. Ar fi înaintat o mare eroare și în cazul acesta; dar, în fine, poate ar fi reușit să amăgească mai lesne pe cel nepriceput.

Dar a publica în capul organului d-nealor un apel revoluționar, sub semnat de numele celor mai de căpetenie radicali ai Ungariei, cum este: Simonyi, Jókai, Helfy, Orbán Balázs, Mocsári, Irányi, Vérhovay, Klapka și alții, și apoi a ne atribui nouă solidaritate c'un asemenea apel și conspirație cu asemenea bărbați, este o lipsă de logică și sfială, tot atât de mare, ca și când ne-ar atribui un contact de idei și sentimente c'un Naquet, Ordinaire și Floquet din Franța, sau c'un Serurie, Carada și Fulger pe la noi!.

Aceasta o-dată stabilit, „Pressa” face o modestă întrebare confrăților de la „Românul”:

Ce ar fi zis oare d-lor, deacă, în împrejurările de față, s'ar fi găsit la putere partidul conservator, iar nu d-nii Rosetti-Brătianu, și, prin urmare, pretinsul manifest al radicalilor unguri ar fi apărut, fiind d-nealor în opoziție? Tot noi am fi conspirat și atunci cu ungurii, ca să restornăm guvernul și să aducem în viață în țară? Oare și atunci acel act ar fi fost un atentat la siguranța Statului român, și iscălitorii lui niște briganzi, care tindeau să între hoțeste în țara românilor? Ori ar fi fost un act de patriotism și de prietenească bună-voință, pentru a scăpa țara de guvernul „noptii și al trădării”, și a restabili vechile noastre legături cu Poarta, pentru care „Românul”, și cu al săi, acum două ani erau atât de geloși; iar iscălitorii manifestului niște amici devotați ai României, inspirați de cel mai înalt patriotism și liberalitate, dupe cum era la anul 1860, când se trudeau, prin d-nii C. A. Rosetti și I. Brătianu, a convinge pe Vodă-Cuza să invadeze câmpiile Ungariei și să restorne, cu revoluționarul unguri, tronul Habsburgilor!..

„Românul” povestește, cum pe lângă multe neajunsuri și pagube ce-a cauzat tuturor viscolul și zapada, a produs și multe neajunsuri înaltei comisiunii a Senatului și a Camerei, cari trecură prin viscole

de la o vreme, ne găsind nici o umbră măcar de probe.

Eu ca și ori-care alt cetățean fără pasiune dorind binele și înfrumusețarea orașului, l'as ruga chiar, pe d. G. Volenti, a mai lua vre-o dată frânele comunei în mână, deși nu o cred, căci d-sa e cu desăvârșire desgustat de atâtea injurii ce l' s'a adus pe nedrept, probă despre această e că chiar în consiliul actual comunal a fost ales de membru iar d-sa a renunțat, dându-și demisiunea.

Dacă am citat și pe fostul primar d. G. Volenti, a fost spre a intra pe actualul consiliu comunal. Cum de d-lor nu pot face absolut nimic, cea mai mică îmbunătățire cu toate reducerile făcute? pe când fostul primar cu toate acele resurse ce le posedă comuna actuală; cu tot acest deficit, fără d'a face vr'un împrumut, a reparat strada „portului“, și cea „mare“ a înmulțit cu 300 numărul felinarelor (pe care actualii consilieri le-au desființat) a făcut trottoare și grație lor pietonii mai pot circula; autoritățile comunale erau în bună stare, sergenții de oraș erau în corect cu leafa; funcționarii comunali în genere erau toți mai bine salariați.

Aci e cestiunea!
In resumat vă voi spune eu cauza adevărată, d-le redactor;
Actualul primar cu întregul consiliu vorbesc mult, se plâng mult, se laudă cu demisiunea, iar în realitate nu fac absolut nimic, puțin le pasă de binele comun, pe când fostul primar d. G. Volenti, nu se căina atât, dar avea într'adevăr grijă de averea comunală și dorea binele orașului, sacrificând nopți întregi, consultându-se cu mai mulți din consilierii săi, și elaborând diferite regulamente utile, și căutând mijloc de ameliorare.

Dacă v'am dat atâtea detalii, a fost spre a cunoaște o dată țara, și în special cetățenii mei de mod cum se administrează și de către cine anume, primul port al României.

Rugându-vă dar din nou, d-le redactor, să bine-voiți a da loc și a acestui articol, în ziarul ce redactați, și tot-o dată aducându-vă mai de nainte mulțumirile mele, primiți-vă rog încredințarea distinselor mele stime.

Veritas.

FAPTELE ADMINISTRATIUNEI

Domnule redactor,

Cu respect vă anechez pe lângă aceasta o copie fidelă dupe petiția ce am adresat d-lui prim ministru justiției înca din espi-rata lună August, prin care l' denunț mai multe abuzuri și excese de putere, comise de d. Barbu Varlam, sub-prefectul plășei Oltul, județul Romanai, în calitate de jude de pace, despre a căreia epednoire deși numărăm patra luni trecute, dar totu-și până în prezent nu se vede luate nici o măsură contra numitului, de cât simpla tăcere, ast-fel că de-anul funcționează încă, continuându-și comiterea abuzurilor sale tolerabile.

Pentru care vă rog, d-le redactore, să bine voiți a face să se insereze în primul Nr. al stimabilului d-v. ziar, atrăgând atențiunea d-lui ministru să bine-voiască a lua fără întârziere măsuri de destituirea și darea culpabilului în judecată spre a-și lua pedeapsa meritată

Bine-voiți vă rog, d-le redactor, etc.

I. Dimitrovi.

Domnule Ministru,

De la numirea d-lui Barbu Varlam în calitate de sub-prefect la plasa Oltul din districtul Romanai, noi locuitorii olteni am ajuns a nu mai putea fi siguri nici de averi și nici chiar de viață și iată ca-

surile ce ne-au adus într-o această tristă și regretabilă pozițiune.

Domnul Barbu Varlam în calitate de sub-prefect și jude de pace, primind mai multe denunțuri polițienesci pentru insulte: act, din care cele mai multe constatate foarte suficient prin procese verbale de primarii comunali, care după dispozițiile art. 152 p. c. penal, sunt admise până la o probă contrarie, pe care dupe ce le-au sorocit înaintea d-sale le-a pus în suspensiune, lucru ce nu s'a putut pomeni nici în timpul de cea mai tristă memorie, și aceasta trebuie să știți domnule ministru pentru ce a făcut d. Varlam? pentru că s'a învoit cu incalpații și prin luare de bani (mită) nu le-a putut da achitarea în alt mod, pentru că faptele erau constatate, cum ziserăm, de cât a le pune în suspensiune.

Ei bine, d-le ministru, dacă a ajuns ca și acțiunile publice relativ la legea penală se fie suspendate din nevenirea părților ca cele civile, ce vor zice acei indivizi incalpați care au comis faptele? Nu s'ar încuraja și mai mult a comite și alte fapte mai mari, știind că deja nu i-a pedepsit, crezând că ori de câte ori s'ar da justiției, prin intermediul d-lui Varlam, vor fi asemenea scăpați și noi am rămânea la voia întâmplării.

Ca probă, notăm aci dosarele No. 282, 272, și 208, din anul 1875; Nr. 732, 374, 283, 281, 280, 279, 225, 272, 273, 124, 123 și 100, din anul 1876, Nr. 293, 109, 107, 105, și 104, din anul curent 1877, toate acestea suspendate cu jurnale ca cum ar fi fost niște acțiuni civile.

Dosarul No. 278, din anul 1876, judecându-l, d. Varlam a condamnat pe Zanfir Vasile Neacșu, 3 zile închisoare, 25 lei amendă, plus, câte 3 franci de martor și reclamantului fără a pronunța sentința de de cât o simplă notiță în dosul dosarului, iar în condica de termene există Nr. dat al sentinței.

Dupe dosarul Nr. 277, din anul 1876, a condamnat pe Radu Matei Clipea 1 zi închisoare, 25 lei amendă și 6 franci cheltuielile martorilor, hotărârea asemenea ne pronunțată.

Dosarul Nr. 275, din anul 1876, nu era dat nici un curs.

De asemenea natură sunt mai multe acțiuni penale care au soarta celor indicate.

Aducând la cunoștința d-v. aceste abuzuri de putere, căci despre irregularitățile și miseria în care se află cancelaria numai vorbim fiind că este ceva nepomenit și foarte trist când am spune că în materiile civile sunt sume de cărți de judecată nepronunțate probă de aceasta este registrul de termene unde zice hotărât cu cartea No. fără ca bițiii reclamantii să mai vadă cărți cu ochii!

Vă rugăm cu respect, domnule ministru, să bine-voiți a pune la cale în interesul justiției facerea unei anchete și destituirea acestui mitnitor sub-prefect care a lăsat în sapă de lemn întreaga plasă, dacă nu ați voit a pune în lucrare raportul d-lui procuror al tribunalului Romanai No. 4715 ca răspuns la ordinul d-v. No. 9376, din 9 August 1876.

Bine-voiți, vă rugăm domnule ministru, a priimi etc.

I. Dimitrovi.

Relativ la acela-și sub-prefect ni se trimite și o copie după o altă petițiune, din care estragem următoarele:

Domnule ministru,

Națiunea întreagă a statului României cu venirea la putere a guvernului actual din care și d-voastră faceți parte, a sperat bazată pe promisiunile date de partidul liberal (roșu) că va salva cu mult mai mult țara de greutățile ce s'a înzecit.

Noi locuitorii plășei Oltețu din districtul Romanai, am fost în aceea-și speranță, dar după trecerea de aproape doi ani vedem că sub seutul acestui lăudabil guvern funcționează ca sub prefect la această plasă un Barbu Varlam, pensionar.

Supuși fiind dar, domnule ministru, de nelegiuirile comise de acest sub prefect prin acte chiar, venim cu profund respect a denunța d-voastră și-a indica anume actele din care se poate vedea în adevăr nu numai că noi nu cerem alt de cât justiție și numai justiție dar se vor constata atât abuzurile comise de acest sub prefect Barbu Varlam, precum și incapacitatea sa; iată dar actele ilegale relative.

1). Prin cartea de judecată No. 494 din

1876, din 18 Noemvrie, din dosarul No. 544 din 1876, a osândit pe Barbu Comăneanu, și alți 110 locuitori din comuna Leotăști, a da oare-care anume de bani d-lui Matei Popovici, ca gloabe, act fără cu locuitorii se aibă cunoștință de termen de cât dupe informație au venit la înfățișare vr'o cinci s'aș șase din tranși.

Urmează alte 99, adică nouăzeci și nouă casuri anologice, dovedite prin citare de acte oficiale.

100. Demetriu Varlam, fiul d-lui sub-prefect Barbu Varlam, a primit o petiție după expirarea termenului cu 10—12 zile, dar cu toate astea i-a pus primirea din urmă spre a se zice că s'a făcut în termen adică petiția lui preotul Polifronie oponent la cartea de judecată No. 279 1876 din dosarul No. 200 1877, dată în favoarea lui Mitrică Ursuși, i-a făcut citație în dos puindu-l termen de 2 August când d. jude Varlam aude pe oponent că datoria derivă din tovarășia unei cărciume și și declină competența, fără a ține compt că din cărciumă era numai 447 lei, iar 220 lei vechi 20 parale sunt din împrumutare și asupra cărora trebuia a se pronunța sași judeca cauza, bietul Ursuși a pus mâinile la ochi și a început a plânge cu fața plină de lacrimi, oftând tare de nedreptate, a eșit afară.

101. Tot acest fiu al judecătorului a primit asemenea o petiție a lui Dincă Popa oponente la cartea de judecată No. 223 1877, cu Ilie Ion Rogea dupe ce trecuse asemenea termenul de opoziție, i-a pus asemenea termen de opoziție, i-a pus primirea iarăși din urmă, dar la registrul de intrare, n'a putut-o trece cu primirea din urmă, și i-a făcut apoi citație pentru 7 August.

102. Dosarele polițienesci No. 539 din anul 1876, 240 din 1877, 239 din 1877, 538 din 1876, 238 din 1877, cel cu intrarea No. 1149 din 1876, dos. No. 523 din 1876, 681 din 1876, 680 din 1876, 522 din 1876, 641 din 1876, 196 din 1877, 521 din 1876, 640 din 1876, 461 din 1876, 108 din 1877, 194 din 1877, 459 din 1876, 679 din 1876, 685 din 1876, 421 din 1876, 413 din 1876, 682 din 1876, 482 din 1876, 411 din 1876, 481 din 1876, 483 din 1876, 410 din 1876, 170 din 1877, 195 din 1877, 409 din 1877, 110 din 1877, 169 din 1877, 408 din 1876, 241 din 1877, 497 din 1876, 274 din 1877, 273 din 1877, 406 din 1877, 208 din 1875, 272 din 1876, 313 din 1877, 4 din 1877, 273 din 1876, 279 din 1876, 277 din 1876, ne-date curs.

103. Dosarele fie polițienesci fie civile se vând pe bani cu tocmeală de către d. Mitică fiul județii sub-prefect, cum am văzut că se vând vitele în târguri, fără nici o temere de lege.

104. D. Barbu Varlam sub-prefect a sustras și vândut pe bani socotelele comunei Leotăști pe anul 1875, (proprietatea d-lui ministru Chițu, și de formă s'a făcut că a dat în judecată pe registratorul Simion Stelian cumnatul fratelui său Bănică Varlam.

105. Asemenea a sustras și vândut socotelele comunei Balșu, rădinița tactului, pe anul 1876 (proprietatea d-lui Eleodor Vergati deputat).

106. Suntem informați că nici socotelele comunei Balșu pe anul 1876, nu se găsesc în cancelaria sub-prefecturii unde le-a primit.

1. Aceste socotele sustrasă valorează la două-mii galbeni. Cu toate acestea d. Sub-Prefect Varlam n'are nici grije de răspundere pentru că se susține de fratele său Vasilache Varlam, care se află membru în comitetul permanent al Județului Romanai, precum și de d. Prefect Gheorghe Protopopescu.

Aducând la cunoștința d-v parte din abuzurile comise de Sub Prefect Barbu Varlam, sperăm, d-le Ministru, că veți face a fi scăpați de asemenea j-foiri, afară numai dacă voiți a-ne vedea ajunși în sapă de lemn, în care caz ne vom vedea nevoiți a alerga la mijloacele pressei.

Bine-voiți, vă rog d-le Ministru, a priimi etc.

Dimitrie Mărgăritescu.

VARIETATI

O bătaie în regulă s'a întâmplat mai deunăzi în unul din cele mai mari birturi de la Palais-Royal, despre care foile parisienne ne spun următoarele: Pe la vremea dejunului intră un domn gros c'o-

damă și mai groasă, care dăcea de mână pe un băiat, cu nasul foarte neingrijit Chelnerul, anume Francisc Caubis, și sare înainte și spune cu glasul tare, obicnuit la acel birt: „Cap de vițel? Porc? Domnul, care se vede interpelat ast-fel se înalță de odată. Chelnerul, cam încurcat de asta, se adresează damei „Stacoj? Oho! zise dama care roșește până la urechi. Chelnerul își perde roștul cu totul și se adresează băiatului: „Parcel?, — „El insultă pe copil, după ce a insultat pe părintii, strigă voluminosa damă, pe când băiatul începe a plânge. Ea se repede cu umbrela asupra chelnerului... Bătăie și cruzime... Toți oaspeții se ridică și alegă să despartă pe beligeranții... Dar val prea târziu. Dama cea groasă scosese deja cu umbrela ochiul chelnerului. Ea și cu bărbatul ei au fost duși la poliție, unde s'aș legitimat și-au arătat, că constituesc tuz-tref familia Paugier din Bordeaux.

Horat — jidan. — Directorul liceului comunal din Trieste, D. Dr. Wilhelm Braun a făcut ciudata descoperire filologic-confesională, că poetul roman Quintus Horatius Flaccus, favoritul împăratului August și amicul lui Maecena, e adică jidan din naștere. D. director și-a spus per longum et latum ideile într'o broșură italiană, tipărită la Trieste. El susține, că tatăl lui Horat a fost un jidan evlavios și învătă care l-a crescut pe fiu-său în credința și înțelepciunea părinților.

De aceea filosofia vieții, pe care Horat o rostește în poemele sale, este aceeași pe care-o coprinde cărțile sfinte ale Erreilor, cunoscute sub numele „Cartea înțelepciunii“, și anume proverbele, înțelepciunea și laus Sirach. Această teorie d. Braun cantă s'o dovedească prin numeroase citate.

Apoi el găsește că epicureismul și umorul lui Horat constituie o trăsură caracteristică a jidanului și într'această privire îl compară cu — Heine!

Citatul cunoscut din satire „Credat Iudaens Apella“ d. Braun și explică și zice că Apella nu înimic alta de cât „Abeles“. Dar atunci și Horatius Flaccus trebuie să se fi chemat Horatius — Flekeles.

Prefectura Poliției Capitalei

ORDONANȚIA Nr. 11

privitoare

La Stabilimentele Publice

8 Decemvrie 1877.

Noi prefectul poliției Capitalei, Considerând nenunțatele reclamații ce se prezintă d-lor comisarii de către cetățenii vecini cu stabilimentele de căroime din raionul acestor comune, și prin care se cere a se lua măsuri contra șomotului ce se produce în sos citatele stabilimente.

Ordonăm:

Ca cel mult la ora 12 din noaptea, toate aceste stabilimente să fie închise, căci la din contra, contraveninți vor fi traduși înaintea justiției repressive și penali conform art. 385 al. 10 din codul penal.

Toți D-nii comisarii și agenții administrativi sunt ținuți a aplica strict dispozițiile ordonanței de față.

Prefect: R. MIHAIU.

CANTECUL ROȘIORI LOR

DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I

Poesia de

Locotenent de stat major M. C. MANIULESU

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILL jun.

Prețul 1 leu banii 50.

A eșit de sub tipar:

SITUATIA TEATRULUI NATIONAL

sub direcția d-lui Ioan Ghica, de d-na Flehtenmacher.—Prețul un leu.

Bazarul în profitul văduvelor și orfanilor soldaților români va avea loc în otelul Mann Episcopiei, Vineri 16 Decemvrie. Entrée un franc. Va fi și un pom de Crăciun.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ

A ARCHIVELOR STATULUI.

A eșit de sub presă și se va pune pe puțin în vânzare prima serie a publicatiunilor istorice-filologice ale Direcțiunei generale a Arhivelor Statului, sub titlul de:

Cuvente den Bătrâni

limba română vorbită între anii 1550—1600, studiu paleografic și lingvistic de

B. P. HASDEU

cu o introducere asupra importanței și direcțiunii științifice a filologiei române, de celebrul lingvist german

HUGO SCHUCHARDT.

Acest volum, aproape 400 pagini în —8 mare, coprinde, afară de introducerea generală:

I. Trei-zeci și trei texturi, cu cerosetări introductive și vaste adnotațiuni istorice, paleografice, economice, juridice, lingvistice etc.

II. Un glosar documental dintre anii 1535—1592.

III. Un specimen de dicționar etimologic al limbii române pe baza unui vocabular manuscris de la 1600.

IV. Șase indici analitice.

V. Vr'o cinci-zeci de fac-simile de pe portrete, manuscrise, iscălituri, peceti, semne de hârtie etc. etc.

TEATRU NAȚIONAL

ANUNCIU PREALABIL

Comandatorul D-na

ERNESTO ROSSI

celebru artist tragic Italian

va da 14 reprezentații în cursul lunii Ianuarie 1878

REPERTORIUL

Tragedii de Shakespeare: — Romeo și Julietta, Othello, Hamlet, Regele Lear, Ricardo III, Macbeth. Dei Sergenji, Dramă de Rotti. — Kean, Dramă de Dumas. — Ludovic XI, Tragedie de Delavigne. — Francesca de Rimini, Tragedie de Pellico. — Amore și Cărbun, Tragedie de Schiller. — Calamita; Comedie de Scriba. — Moarte Civilă, Dramă de Giacometti. — Ray-Bias, Dramă de Victor Hugo.

La întâia reprezentațiune se va da:

OTHELLO

Tragedie în 5 acte, tradusă de d. Carcano.

Domn ROSSI va reprezenta rolul lui OTHELLO

Condițiunile și costul abonamentului pentru 14 reprezentații obligator.

Abonament: Loja rang I, II fr 650; Loja III fr. 350, Stal I fr. 120, Stal II fr. 80, Stal III fr. 50.

Reprezentațiile vor începe la 1 Ianuarie 1878.

Abonamentul se va plăti la sosirea d-lui Ernesto Rossi în mânele d-lui Britsi conducătorul trupei.

Subscripțiunile se vor face la casierul Teatrului, d. Zoides, în toate zilele de la orele 10 a. m. până la 3 p. m. și în seara de reprezentații.

p. Ernesto Rossi B. Franchetti.

LOCOMOBILE

FERESTRAE CIRCULARE

TULUMBE TRANSPORTABILE

Fot și albe.

Se așă de vânzare la

VALLER SI HARTMAN

la

București și Galați.

